

જવાહરે જરા શુભા હારમાળા (સીરીઝ) ન બર પીઠું

“હાદરનું દાસ્તાન.”

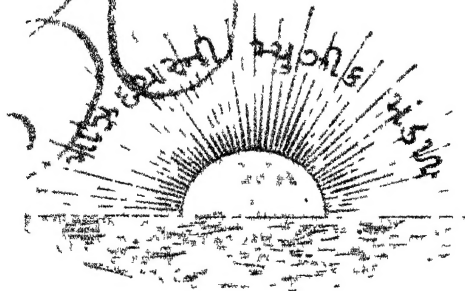
૧૯૧૭.

અને

આહરમાં આશા

અને

અ.ક. હાદરે આહરમજલિયા ૧૯૧૬ નામોની લખસીલ

હા મંદના ક હતા લાલમા આ નામોની પૂલ આપક
- હરી વાપડયામા આવશે

આવૃત્તિ થાથા ૨૦૦૦.

કર્તા-“હરમીસ.”

કર્તાના પુસ્તકો.

મિનોહ મળહ-ક્યાનિ કિર્તન-મહુરિકા
ભાવિક ભકિત-રહેબરોશની (વા પાક સિપતામા-
જરથુસ્ત્ર સાહેબની જીંદગીનો અહેસલ) સગન સંગીત-
(લગન-નવગ્નેતના ગીતો,) માજદીયશની મોના-
બાત, યાને ૩૩ ફરેસ્તા યાને દરરોજની મોના-
બાત-હિંદના દાદા-સંજાણુની સરજત યાને આત-
પની છુલંદી-નસીબનો નાઝ વાર્તા (શેઠ મુકાદમ
બુકસેવર પાસેથી) મોહન મહાલ વાર્તા યાને સંસાર
કે સ્વપ્ન સિંગાર-સ્વામી સેવા-તથા શાહ જમશેદ
રાગ કે વૈરાગ-વાર્તા-સરોપની સેવા-જીંદગીનું
બાગીચ ધર્યાદીના કર્તા-

“હરમીસ”

સર્વ હક કર્તાને સ્વાધીન છે.

આ પુસ્તક ધી જમશેદજી નસરવાનજી પીતીત પારસી આરક્ષેન્જ
ફેપટન પ્રિંટીંગ વર્ક્સ, નંબર ૧૪૧, લાલમાગ, પહેલ,
કુમ્હામી મીં બેદરજી બેદરમજી મીઠાઈનાલાએ પ્રાપ્ત
છે, અને મીં હેરમસજી શેરાખજી મીસ્ત્રીએ દોસોઝ
બીલદીંગ, ગોરાલ્યા તલાવ, મુંબઈ મધે
પાતાને માટે પ્રગટ કીધું છે.

૧૯૨૨

નરથોસ્તી નીતિને ખ્યાલોનું પુસ્તક જેનું નામ 'દાદારત્ન' હારેલાં નામના પુસ્તકમાં મળે છે તે કૃતી મીં "હરમીસે", સંગીતના હમદીન શેખીનો માટે રચ્યું છે. ગેમી કાર્ય સાધત અસર ધરાવનાર ૧૦૦૧ "સ્તોત" અને "અહુનવર"ના નાદની ગતિથી ઉત્પન્ન થતા, અસર ફરતના રંગોના પ્રવાહોના નામોમના, ફક્ત '૧૦૧' આપણી પાસે બચી રહેલાં છે, તેના શબ્દાર્થ લઈને મી. હરમીસે માયન આકારમાં રચ્યું થયું છે. અલગતાં 'સ્તોત ચરન' ને કયદે આ '૧૦૧ ઇસ્મ' ના બાનેન અર્થે, ધણીજ ઉડા, ગુલ્લ તથા દીવ-પછર છે. અને એક એક ઇસ્મ ઉપર એક એક મોટું પુસ્તક લખાય એવી "તાલીવ" તેમાં સમાયલી છે. અને આ "૧૦૨" ઇસ્મ, ચોક્કસ કારણોસર, ચોક્કસ સંજોગોમાં એક 'તસ્લીહ' યા એકથી વધુ 'તસ્લીહ' અમ ચાલુ બાજવામાં આવે છે અને પોતાની 'સ્તોત' ને કાયદે ખાસ અસર ધરાવે છે. મી. હરમીસે ખદારી "આફરીન બા માગ્મી" નામની ચોપડીમાં જે શબ્દાર્થ ફક્ત મેં આ ૧૦૧ ઇસ્મના આપવાની કોરોશ કરી છે, તે શબ્દાર્થ ઉપરથી આ નામોનો અર્થ લઈને, ધણીજ સરળ બાષામાં ત્રણ જાતના રાગમાં ગાઇ શકાય તેમ આ ૧૦૧ નામો ગાયન રૂપે વાળી લીધાં છે. ગાતી વખતે ફક્ત તેનીજ ઉપર ગાનારના વિચારો દોડે છે, અને સાધારણ પ્રકૃતિના મગજવાળાં છાકરાંમાં તેમજ ખાનુખા અને ગદસ્થો માટે આવા ઉચ મીનોઝ "માથ" યાને વિચાર ચાલુ રાખનારા માયાં, ખરેખર આવકારદાયક લેખાનાં જોઈએ. જોકે નરથોસ્તી દીનની શુદ્ધ બાબદોને લગે ગાયનો રચવાની કોરોશ. અવારનવાર મી. હરમીસે કનતા રહે છે, છતાં તે બાબદોને એવી તો સહેલી એવારનાં મુકે છે કે, ગાનાર ધણી સેહેજ વખતમાં તેની અંદર સમાયલા "મીથ"માં લીન્ત થઈ શકે છે. મી. હરમીસની આ કોરોશો નરથોસ્તી ગાયન કળામાં પહેલ વહેલીજ છે. કેમજે અત્યાર આગમજ. નરથોસ્તી ધર્મેની બાબદોને આધારે બીજાઓ તરફથી ગાયનો રચવાનાં આવેતાં તે ગાયનોમાં, અને મી. હરમીસની ગાયનોની વધુ ઉંડી બાબદોમાં ખાસ ફરક રહેલો છે. આ રચ્ય બેચાણોના જમાનામાં નરથોસ્તી ધર્મેની અસલ બાબદો અને ઉંડાણ રહસ્ય. ગાયન રૂપે મીં હરમીસ ખદાર પાડી "મીથ" યાને વિચારોને કાયદે હમદીનોમાં નીતીવચન, શ્રેષ્ઠ નરથોસ્તી નીતિ વચન તથા અરોહને લગતાં સિદ્ધાંતોનું શિક્ષણ આપતા રહે છે, એ ખરેખર ખુશી થવા જોઈ છે, અને મીં હરમીસ પેતાની એવી કોરોશો ચાલુ રાખતા રહે અને, ખુદા એ કામમાં તેજીને મદદ કરે એવી ટુકા સાથે આ ચોપડીને, હમદીનો તેની અંદરના અસલ નરથોસ્તી વિચારોને ખાતર વાજબી ઉત્તજન આપશે એવી આશા રાખવાં આવે છે. ૧૦૮, ચંદનવાડી, યુબહ. ફીરોજ શાપુરજી મસ્જાની.

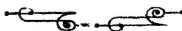
પ્રથમ પ્રકાશ.

પ્રિય વાંચનાર ! અહુરાના, યાને ખુદાના જ્ઞાન સાથે એકતાન થવા માટે અનેક માર્ગો જાણીતા છે, જેમાં હું મારગ—યાને ખદનને કષ્ટ દેવાનો, ભકિત માર્ગ (યાને બંદગી કરવાનો), અને સત માર્ગ (યાને સાચું જ બોલી વર્તવાનો) એવા ઇત્યાદી માર્ગો છે. પણ તે ઉપરાંત બીજો માર્ગ, તે જ્ઞાનમારગ છે. જ્ઞાન મેળવી આત્માને રેશન કરવાનો જ્ઞાન માર્ગ મનને મોજ આપે છે, તેવી મોજ બીજાથી મલતો નથી. સારું વાંચન, વિવેક વાણીથી ભરપૂર વાંચન, નીતિની રીત શિખાડતું વાંચન આખરે સુધી જળવાશે. જેમ મનને મધન કરી રાખવાથી, ખાશ, હોશ પર કઠણ પદ ગચ્છેલું હૈંદુ, ધીમે ધીમે નરમ પડાઈ. મન જ્યારે બધી મોજથી ધાકશે ત્યારે જ તે જ્ઞાન માર્ગમાં સુખ જોશે. જે માર્ગ ઉપરનું વાંચન વાંચતાં, સંઘળા મહાન નરનારીઓ જાણે તહારી ખીડમતમાં હાજર રહેવા હોશ આપતાં હોય તેમ દેખાશે, તેઓ તહારા હંમેશાના સાથીઓ હતાં તે પ્રિય વાંચનાર તું ત્યારે જ જાણશે કે જ્યારે તહારે મન સુધ્ધ લાવથી ભરપૂર ભરેલા લાવતું વાંચન વાંચવા કોશિસ કરશે. જેઓએ વાંચનમાં સુખ મેલવ્યું તેઓએ જાણે અહુરાની યાને ઇશવરની જ પ્રતિમાં જોઈ. પણ તે વાંચન ઉંચ જાતનું ઉંચ હુનર કળાનું, ઉંચ કવેતનું, ઉંચ ખ્યાલ આપતાં ભકિતભાવના ભિદનું જ હોતું જોઈએ. જેમાં ધર્મ રસ કુદરતનો કસ ઉંચ કાર્ય માટેના જેહમતના જશનો ગણ દેતો ખ્યાલ મલતો હોય. એવી ઉમેદ સાથે મહારૂં આ છઠ્ઠું પુસ્તક દાદારનું દારતાન યાને અહુરમઝદના એકસો એક નામની તકસીલ, ઝાઝીવાર પ્રિય ભાઈ બહેનો તમે સમક્ષ રજૂ કરું છું. (જેના અર્થો રાધી આપનાર મહારા પ્રિય મિત્ર કીરોજશા મસાનોનો ઉપકાર માનું છું) જે સહવારની કુરસદે સુનાજાત યા માલકોશ યા બપોરના કુરસદ સમયે પીણું આ-યા રાત્રીના સમયમાં કાહાનદામાં ગાઈ શકાય એમ છે. તે વાંચી આનંદ થાય તો તે આનંદ તહારો જ છે કારણ કે અહુરાના જ્ઞાન તરફ તહારે મન અને ખદન તેના સર્વે મનુષ્યો સાથે તે માહા પિતાને યાદ કરતા હોવા જોઈએ ત્યારે જ તુંને સુખ થાય છે—સદા ગાતા રહો ! તે દાદારના દારતાનની યાદ—તો જાણીને કે તેનો આખરે અંજલમ જ્યાં જોશે ત્યાં તે છંદશોની શાદમાન, અને આબાદ છે—

જ્ઞાનમાર્ગ જ ધર્મ ઉપર ધ્યાન, મનુષ્ય પર માયા, ન્યાય પર નિયમ, કુશમન પર રહેમ, સંસાર પર શાન્તિ, રંકપર રહેમદીલી રાવતાં શિખવે છે.

ઘાઠી આવૃત્તિમાં છપાયેલું આ પુસ્તક સુધારા વધારા સાથે, ઓગનીસપ્ત, તેમજ ઝંઘાડીરે જરાકુરના (સીરીઝ) હારમાળા બીજું થયું છે, જે હિત અને નમન સાથે જરથોસ્તી કોમની સેવામાં ધરું છું—

કર્તા—હરમીસ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૦૨૭૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઇ.દ.૧૨૩' ઇ.૨૨૫૧

વિષય ૬-૧૪

**“ પાક અહુરમઝદ ” તુંને મહારે નમન !
દાદારનું દાદેતાન.**

ઓ મહાપાપ ! ઓ પ્યારા પિતા ! ઓ તાજના તાજ !
ઓ આલામાં આલા ! ઓ યાત્રી મહાયાત્રી ! ત્હારી સ્થાનીની
હું કેવી રીતે તારીફ ગણી શકીશ ? ત્હારી અનહદ બક્ષેસોની હું
કેવી રીતે ગણતી ગણી શકીશ ? ઓ રહેમીલા રહેમાન, ત્હારા
અગણિત કાર્યોનો ખ્યાલ, હું કેમ કરી આપીશ ? જીવનથી
મરણ સુધીના રક્ષણદાર માહા પાપ, ત્હારા ગુણ
ગાવા મ્હારી શક્તિજ ક્યાં છે ? ઓ દયાળુ દાદાર, ઓ મહાબળ
પિતા, તુંથી કોઇનેથી હું બળવાન નહિ જાણું, નરિજ માનું.
તું અબ્બલથી આખેર સુધીનો જીવાડનાર, મારનાર, તારનાર, છે
અને રહેશે. માફ કર ઓ રહેમીલા રહેમના કરનાર કિરનાર, મ્હારી
જીભોને ! માફ કર, ઓ જોરેમંદ તુરેમંદ, મ્હારી અજ્ઞાનતાને !
અને સદાની શાન્તિ માટે, તું હરહાલ મદદ આપ ! એજ આમીન !

“ અહુરમાં અમારી આશા. ”

સદા તુંજ રહાય—સદા તુંજ સાથ, વહે સર્વે સ્થાને—સખળ તુંજ હાથ !
રહી એજ આશા—રહી એ ઉમેદ, ખોલે તું મ્હારો—મનો રંગ ભેદ !
નમું ને નમું—રોજ દીન રાત, ટળી બધે જગી—મુજ હોય ધાત !
અબ્બલ ને આખેર—તુંજ અને તુંજ, આપશકિત “અહુરા”—શુદ્ધ રહે મુજ !

**પાક અહુરા મઝદાના ૧૦૧ પાક પવિત્ર
નામોને હું આરાધું છું.**

મોનામત-યા—માવકેશ ત્રીતાલ.

“યજ્ઞ” નામ ત્હારું, આરાધું હું,
આનાધીને ખુશ હું બહુ રહું.
વળી નામ બીજું જે “હુરવેરુપે તવાન”
મુખપર લેતાંજ, ખુશ રહે છે જન.
આપે તે યાદી કે “તે શક્તિમાન,
જગતી પેદાયશનો તે જીવજન”
“હુવેરુપ-આગાહ” જે ત્રીજું ખરું
તેમાં, ને તેમાંજ, મનરે ભરું.

ભર્યા છે તેમાંજ “જ્ઞાની ભરમ”
 જોલે છે, તે મહારા “મનતું કરમ.”
 ચોટું જે જાણું, તે “હુરવેરુપ-પ્રુદા”
 સમજણુ દીધી કે “ના કોઇ જુદા”
 સવેનો તે અને તેજ એક બાપ
 કોઇ અરે નહી ખાશો રે થાપ !
 “અબદહ” તો આપે છે એવો હીસાબ
 કશી પણ શરઆત વિનાનો “બાપ.”
 છટું જે જાણું તે “અમી-અન્નમ”
 ન તેનો છેડો ન આખેર અન્નમ.
 “બુને-રતીહ” ને જાણી લેવારે યાર
 જેતીનો મૂળ છે તે પરવરદીગાર.
 “ક્રાતમન-તેહ” માં છે એવી તો આશ
 સવેનો છેડો છે તેનીજ પાસ.
 “જમગ” માં ભરેલો દરજ્જો ભલો
 જાણીજ લેવા, એ સર્વે મજો !
 “પરજતરહ” છે યારો, સાથી સરસ
 ન તેની આગળ, સરસ કાંઈ રસ.
 ખરે “તુમ-અફોક” તો ખાલેસ છે
 એથી બીજું કાણુ સાલેસ છે ?
 કદી કાણુ પોહોચે “અબરવદ” પાસ
 અલગ તે બધાથી રહ્યો છેજ ખાસ.
 “પરવદા” એ ફલાવ્યો જગપર હાથ
 સંબંધ રાખીને દીધો છે સાથ.
 “અન-અધ્યાદહ” છે, તેતું રે નામ
 ભર્યા છે જમારે બેદદ દમામ.
 ખુબી ન જાણેરે શીતસુદ તમામ
 એવો ખરો તે ખરો નેકનામ.
 “હુમ અધ્યાદહ” માં જે ખુબી ભરી
 બધાની, જ વાતો, તે જાણુ ખરી.
 “આદરો” નેક અને રાસ્ત દોસ્ત છે
 ભરપુર તેમાં રે નેક હોશ છે.

“ગીરા” તો ખતકતે, રાખે નિગાહ
 ચક્ષુ હઝારો, ફેરે જામળ.
 “અ—એમ” તો રે ભેદ કાંઈ જાણે નહિ
 સખખ સાથ કારણ, ખ્યાલે નહિ.
 “અમના” તો છે એક મોટાજ “રખ”
 સખખોતો આપે છે, તે તો સખખ.
 “સફના” તો વૃદ્ધિનો કરનાર છે
 નેકી ને ખુશીનો ભરનાર છે.
 “અફજા” તમોને તો વૃદ્ધિ દીધે
 તેને જે ચાહે તે અમૃત પીયે.
 “નાશા” તો કરતો છે રાસ્તી અમલ
 સ્વચ્છ, ન્યાય દેતા છે તે પળપળ.
 “પરવરા” પાળે છે જીવજંતને,
 અમલે ધરે તમ બહુજ ખાંતે.
 “હયાનહુ” મનુષ્ય, જંતન જોનાર છે
 તેજ કલ પાપોને ધોનાર છે.
 હંમેશા કરે તેની તમ આગ્રુજી.
 પામો તમો તેથી નેક જોખતગી.
 તરેહવાર કાંઈ “આઇન આએનહુ” ન જાણુ
 હંમેશ જીવન તેમાંજ માન.
 “અન-અઇનહુ” પાતે કરે છે રે કામ
 આકારતું ત્યાં નથી કાંઈ નામ.
 “ખોશીદ—તૂમ” તો સદા છે અચલ
 દૃઢતાઇમાં પુરે તેની છે કળ.
 “મિનો તૂમ” તો સૌથી અણુદીધ છે
 સર્વમાં ભમવું રે તે ચિત્ત છે.
 “વાસ્ના” છે બંને જહાન સરફરાજ
 રજ રજમાં તેવું છે તાજ રાજ.
 હસ્તીનો રાખનારો “હરવસ્તૂમ”
 બંને આ જહાંનો છે, તે વિન સુમ
 “હુ—સેપાસ” ની જે સ્તુતિ કરે
 ચરણ સહી કાંઈ તેના ધરે.

“હર અમીદ” કરશે ઉમેદોને પુર
 બસો તે ખાસ સૌને આપે છે નર.
 “હર—નેક—ફરેહ” છે ઝંઝકનો પુર
 તમામ કુલ આલમનો, છે તે તુરો.
 “બેશ—તરના” ટાંચે બધા દુખ દરદ
 મદદ તેના ન હોય સઘળું છે રદ
 “તરોનીશ” ની ખુબી આર કાંઈ છે
 આલનો ને તે તો ટાળીખી દે.
 “અન—અઓશક” ફરોહરને ખેમગ કરેછ
 અન તકાળ ટક, તે તો જીવતું ફરેછ.
 “ફરશક” હરેક વાનોમાં યશ ધરે
 યશ સાથ હર કામે જશખી ભરે.
 ખુબીયા “પળે હહ હહ” જાહેર થયો
 નેકીની ખસલને હાઝેર રહ્યો.
 “ખવાફર” હમેશાજ મહેરબાન છે
 છતસાફરે બ્યાન એક શાન છે.
 “અફખશીઆઓઆ” ની બક્ષેસ બહુ
 “બક્ષવાખી કહે છે” એમ હુ કહું.
 “અવરજ” કરે છે સખાવત ધણી
 રંક યા તો ઝરહાર, હો, જો, ધણી.
 “અ—સતોહ” ની સ્તુતિનો કષ્ટ પાર છે
 આજેજ વિના તે ખેપાર છે.
 “રખોહ” હમેશાં ખેવવાહ ફરે
 ખુશી, હમેશાં તમેને ધરે.
 “વરૂન” ટાલી દેશે રે બચબીત સમો
 તેના પરિતાપે તમરે જમો.
 “અ—ફરેફહુ” માં જોશો કદી ન ફરેય
 હરદમ હૃદયમાં તે આપે છે જેમ.
 “ખે—ફરેફહુ” ને કાંઈ ઠગશે જરૂર.
 તેનું તરતમાંજ બાંગે ગરૂર.

“અ-દુધ ” ફરીયાદ સમજે ખરો
 દેવાને ઉભો છે, ન્યાયજ, ખડો.
 “કાંમ-રદ ” મુરદો તો રાખે બધી
 ફળશે રે જેતીએ સુદર કળી.
 કરે છે, “ફરમાન કામ,” કામ મરજીનું
 ટાળે છે, સંકટ હોય ગરજનું.
 “આએખ-તન,” તનહાને પાર પાર છે
 જગે જે મળ્યો, તે આ સાર છે.
 કદી “અ-ફરેમોશ ” જીવતો નથી
 યાદીએ હરદમ છે ફરતી ગતી.
 “હુમારના ” કરે છે સઘળાંનો તોલ
 જેવું જે ચાહે છે આપે તે મોલ.
 “સનાએઆ ” પિછાણે છે ખુબી ખરી
 લાયાકત, તે જીવે જ્યાં હોય ભરી.
 “અ-તર્શ ” તો કદી કો 'થા બીડતો નથી
 દહેશત વિનાની તે રાખે ગતી.
 “અ-ખીશ ” ને નથી કાંઈ આજર દુખ
 તરસ તેની છે ના—નથી તેને જીખ.
 ખુલંદ નેમ રાખે છે “અફ્રાજદુમ ”
 ખુલંદીની આગળ, અકલ છે ગુમ.
 “હુમ ચૂન ” હમેશ એક શાન છે
 ખુલંદ તેની રાહો ને નિશાન છે
 “મીનો-સ્તીહ-ગ ” છે અણદીઠ આપ
 માંગો સદા, “ઓ આપ ! દાદ આપ ! ”
 મિનોઇનોજ દેનારો “અ-મીનો-ગર ”
 છુંકાવો ! છુંકાવો ! રે તે પાસ સર !
 મિનોઇમાંજ રહેલો છે “મીનો નહુખ ”
 જગમાં ભરેલાં છે કામો અજમ ।
 “આદર-આદ-ગર ” એક પળમાં ખરે
 આતપને બદલી હવા કરે.

“આદર-નમ-ગર” માં છે એવી સુરત
 કે અતપની પાણીમાં બદલે સુરત
 હવાને તે બદલીને આતશ કરે
 ચમતકાર, વાહ ! “આદ-આદર-ગર” ધરે.
 હવાને ફેરાવે તે પાણીમાં ઝટ
 “આડ-નમ-ગર” માં છે એવું રે સત.
 વળી “આદ-ગેલ-ગર” રજી શું કરે ?
 હવાને તે મીઠીમાં ફેરવે ખરે.
 વળી તે હવાની ગીરદ બી કરે
 “આદ-ગેરદ-તુમ” માં એ યુક્તિ ખરે
 “આદર-કીબનીત-તુમ” અજબ એક છે
 કે આતશને ફેરવી ઝવાહીર કરે.
 “આદ-ગર-જાએ” એ હર હર તારાહ
 ફરતી ધરી છે રે આખો હવા.
 વિશાળ જગમાં જોશે પાણીનો પુર
 “આખ-તુમ” એ કયો અતિ ભરપૂર.
 ખાકને પળકમાં તે અગ્નિ કરે
 “ગેલ-આદર-ગર” એ બાજી ધરે.
 “ગેલ-વાદ ગર” માંબી એવી ખુબી
 ખાકને બનાવે પવન-તાબુબી !
 ખાક માંહેથી પાણી કાઢે બી તે
 “ગેલ-નમ-ગર” નામ કહેવા તું દે !
 કવિનો કવિ, ને કારીગર બી તે
 “ગર-ગર” તું નામ ગાવા રે દે !
 “ગર-એગર”-“ગર-આ ગર” બે પાર છે.
 આલાક, દાનાવ, હુશિયાર છે.
 વળી ગાહા ચાલાક, “ગર-આ-ગર-ગર”
 નમાવો બદન ને નમાવો રે સર.
 ચિતારો, બી તે, ને હુનરમંદ તેજ
 “અગર-આ-ગર” તું ચલકે છે “તેજ”

જ્ઞાતી ને શાન્તી ખી તેમાં ભરી
 “અગર-આં-ગર-ગર” માં પુ નર ભરી
 ખરો છે--“અ-ગુમાન” એશક્ર ખુદ
 હજારો ને નામે હજારો બુદ્ધ.
 નથી “અ-જમાન” નો જમાના અરે
 આખેર ને અવલ તે છે ખરે!
 સના ઉંધ વગરનો “અ-ખુઆન” છે
 રાત સાથ દીન તેને ય-શાન છે.
 સદા રહે છે “આમરત” સદા દુશિયાર
 સદા દાદ માટે, સદાનો ત યાર.
 “ફશુતના,” તમારો સદા પાસમાન
 લેવો તેથી, વૃદ્ધિ, કળત માથ માન.
 વળી “પદમાની” તો નામે મિગ્ગન
 તેની નજરમાં છે સરખા રે “ગ્ગન.”
 “ફરોજગર” ફતેહમંદીનો અક્ષનાર
 પાળે છે, પાળીને તે રક્ષનાર!
 “ખુદાવંદ” ખલકતનો પરારદગાર
 સદા તે ખુખીનો ભરેલો જ યાર.
 “અહુર-મજદ” તો માહાશ નીજ છે
 દાની ને શાન્તી ને જ્ઞાનીજ છે.
 “અખરીન-કોહુન-તમામ” તો સાથી સરસ
 જગવે અસહ્યાત સાથે તે રસ.
 નવિન જે પેદાયશ બનાવે તમામ
 ક્રમેજ તેમાં “અખરીન-નો-તવાન.”
 “વરુપાન” ચિજોને પોદોચી વળે
 હમેશાં બનાવે, તે ન્યારી કળે.
 “વરુપાર”—એપાર પોદોચીજ જાય
 આપીન સૈને તે રાજીજ થાય.
 ખુદાવંદ-“ખાવર” સદા મહેરબાન
 તેનાથી બરાશો તમારો દમામ
 “અહુ” માંજ હસ્તીને માનો તમે!
 સદા તથી સુખી ને ખુશી તમે.

માણી તો દે છે દુરત “અવજ્જીહાર”
 તેથીજ પામો કરારો—કરાર !
 “દા દા ર” —ધન્સાકથી સૌ જીવે
 ન્યાય તે દે, જોથી કો ન રહે.
 “રથામંદ” જલકનો ને પુર તુર છે.
 હજારો તુર તેનું એક નર છે.
 “બોરેહોમંદમાં” બરું બારી ખુરેહ
 જલકતું સદા તે હજારો તુર.
 “દાવર” તો રાસ્તીનો ચાહનાર છે
 સુદા સુખ તેથી તું પાદાર છે.
 સવાળોનો સાહેબ છે “કેરકેગર”
 તેની તરફ ત્હારું મુખ શીર ધર !
 “બોજતાર” સદા દેશે છુટકારખી
 દાદ તેથી ચાહશે જો રંક રાયખી.
 “ક્રશ ગર” તો ઉરવાનને વૃદ્ધિ કરે
 ખિલવીત તેમાં બુદ્ધિ ભરે.

... ..

અરે નર, નારીઓ નેક નામદાર !
 તમારોજ “અહુરા” રહે બસ યાર !
 નમાતીને મરને, અહુરને ભજો !
 સદા તમના બારે, ખુશાલી થજો !
 સદા સાને બારે સદા રહ સુખ
 “અહુરાની દીન” તું રહે હસ્તું મુખ !
 સાચ્યા ને નેકીમા નામવર થજો !
 “હરમીસ” ચાહે કે “અહુરને ભજો !”

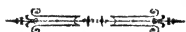
દાદારની યાદી, તે નિતિ નિશાણ છે. દાદારને નમન, તે
 ધર્મપર ધ્યાન છે. દાદારની ખીક, તે સચ્ચાઇ યકીન છે. દાદારની
 દાદ, તે સર્વપર મયા છે. દાદારનું બાન, તે પ્રિતનું પ્રમાણ છે.
 દાદારની ખુશી, તે ખીજનું બહું છે—સદા તેને પાદ કરો, પિતા,
 માતા, બાપ બહેન, સગા રનેહી અને સવજા, તેવી આગ્રાહ થશે !

“ ફરી ફરતા ત્રીસ રોજની તમને બલી દુવા.”

દીન ત્હારી, “અહુરા”ની છે એમ કહે,
 ચાહવો કે “બહુમન” અકકલ દે,
 અરદીએસત ઉત્તત તુંને દે.
 “શહુરવર”થી મીનોઇ દોલત તું લે,
 નર્મી ને ઉચ મન “સપેનદાર” દે,
 સદા તુંજ ધરમા ખુશાલ રહે !
 “ખોરદાદ” તનને આપાદ કરે,
 વસંતનો આહાર “અમરદાદ” ધરે.
 આનંદ, દીન રાત “દેપાદર” ભરે,
 “આદર” રથેસ્તાર તું પાસ ફરે.
 “આવાં” તુંજ ખોરેહ ને ખીત્તતું કરે,
 સદા તુંજ ધરમાં ખુશાલ ફરે !
 રોશની બલી નેક “ખોરશેદ” ધરે.
 “મોહોર” ત્હારી વૃદ્ધી ને બળવાન કરે,
 “તાર”ની દુવાથી અષોષ માર્ગે ધરે.
 “ગોશ ત્હારી જીંદગી ફતેહમંદ કરે,
 “દખમહેર” સાચી પરમતીશ ધરે.
 સદા તુંજ ધરમા ખુશાલ ફરે !
 “દખહેર” તુંજ મનને અતિ તેજ કરે.
 “સરોષ” તુંજ રવાનનો પાસમાં કરે,
 “રસને તુંજ હાથ રાસ્તી ધરે.
 ધજશની “ફરવરદીનની” કરતો ફરે,
 શત્રુ પરાજ્ય, તો “બહુરાંમ” કરે.
 સદા તુંજ ધરમાં ખુશાલ ફરે !
 “રાંમ” ત્હારી હસ્તીને જોસવાંત કર !
 “ગોવાદ,” લડતા શુરપુર ભરે,
 “દેપદોન” દાનેશ ને દાતાવ કરે.
 ચોનવદની ચીંતા “દીન” દુર કરે,

“અરસીસંગ” ન તંગી ધરે.
 સદા તુંજ ધરમાં ખુશાલ ફરે ।
 બહેરત તરફ “આસતાદ” મુખને ધરે.
 ચશ્મોમાં “આસમાન” રોશની ભરે ।
 ખુશદ બળ નેરા “જમીયાદ” ભરે ।
 “મારેસ પંદ” ઇદમની અમલ્યાત ધરે,
 અહુરાની યાદી “અનેરામ” ભરે.
 અહુરાની યાદ સદા તું ફરે
 ગાઘ લે તેને તું ખુશાલ ફરે
 મુખારક આ સાલથી ખુશહાલ ઠરે ।

આમીન ! આમીન ! આમીન !

ગોળવાલા ફાઈ ટ્યુશન ક્લાસ

મેટ્રીક ક્લાસનું છેલ્લું પરીણામ ૮૩ ટકા આવ્યું છે. દરેક રટેનડેડનું સહયાર-સાંજ ખાનગી શોક્ષણ-અધી આપદોને બોળે નહીં ઉપાડી શકનારને ફક્ત જરૂર જેથું અંગ્રેજી અને હીસાબી યાન—સંગીતનાં શોખીનાં માટે મેસર્સ હરમીસ, રૂસી બેસાંન્યા તથા શ્રીરેઝ કાપડયાનાં હાથ હેઠળ મ્યુઝીક ક્લાસ.

કેળવણી ખાતાનાં વડાઓના અને જાણીતાં આસામીઓનાં મળેલાં ઉચાં મતો વાંચવાં.—મેટ્રીકના અને બીજા વિદ્યાર્થીઓને ખાસ આનર્સ ગ્રેજ્યુએટોનું રેપેર્યાલારટોનું અને પ્રીન્સ પલનું અંગત શીક્ષણ. દાખલ થવા માટે લખો યા મળે.—

એરચ ૩. ગોળવાલા.

પ્રીન્સીપાલ તથા માલેક.

ફોર, બુખખાના સાંબે.

કરતાનું કિર્તન.—કલ્યાણ ત્રીતાલ.

ભજો ભજો મનથી—અહુર નામ—જેથી થાય સર્વ સુફળ કામ
સાચી જાણી લ્યો—ઉત્તમ દેહ નિત આશે—મૂળધરોત્યાં જન હામ=
કાળ વ્યર્થ ના જવા દ્યો—વાર વાર સુખ રૂપ નહીં આવે
સુમરનતુ ફરમાન પાળ—ગયા દિન નહી પાછા પામે
સુધ્ધ સમજમાં ધ્યાન ધરો—તન મનથી ચિત્ત, હિત સાથ લ્યો
કામ અપાર છે, જાણ, અજ્ઞાણ ! = મંત્ર

અહુરને નમન—શુધ્ધ કલ્યાણ—દાદરો.

હર નમનમાં—હર ગણગુમાં—અહુર નામ ગાયરે—
સરોષ સાથ સાથે—ઉચ્ચ સ્થાન જાવરે—હર
બહેમન સુનામાં—મન કેળવાવરે—આતપ પ્રિતધર—
દિન ભાવ લાવરે—હર
પુરશેદ નેક હોંશ—દિલસુખ આપશે—મહેર દુખ કાપશે—
ચિત્ત સુખ થાયરે—હર
બેહેરાંગ નેક દોસ્ત—જળ નિત આપશે—હુમત રાખ મન—
અહુર ખુશ થાયરે—હર

અહુરની મહાન્તા=માંડ -

હર ખ્યાલમાં—હર કાળમાં—આનંદ દેવા હાલસો !
હાલશો, ચાલશો—દુખ કષ્ટ વિપત ટાળશો=હર
એ અહુર પતીના બાનથી—ગખો દીલમાં સ્નેહ
વેર કપતને જાળશો—ના ખોટાં ગુણ છે,
રહી આશમાં—સુ સાંસમાં—સ્નેહ સંપ સેવા બાલશો=હર
એ અહુર વિના, નવ એક તું—પામે ચોખ્ખું ચિત્ત
હિત પ્રિતના પાસમાં—અહુર નામ તું જીત—
રહી બાલમાં—સુ હાલમાં—પ્રિતે અહુરને ખ્યાલશો=હર

મહેનત વિન ફળ નહીં—બેરવી.

ખયેઠ કર, કયું રો રહા—તેરા દુખ ના કટાયગા !
ગયેર રંજ તું બલા—ના નસાયા લાયગા=ખયેઠ

અહુર તેરી આશ હય—આશ પર એ સાંસ હય
 સંસમે જો ગમ હો—દમ કહાં નિમાયગા=મયેઠ
 તન મન ધન ધરે—અહુર દીલ લૂમા રહો
 દીલર્યા એ અહુર હય—તું બંદગીસે પાયગા=મયેઠ
 દીલર્યા જો સાથ હય—ધર્મ નેડી પાસ રખ
 જન તકે, વાહ હસમ—એ, દીલર્યા કો ગાયગા=મયેઠ

કીસમતસે—લરકે=તજ.

ધર્મે તમે ભાવ દધ-પાર તમ થજો
 ધર્મે અહુર સાર લખ-દવારમાં જજો=વર્મે
 ધર્મ તમને ટાળશે—ગેતી હાલથી—બદતાલથી
 મઝદાના બાનગી—યાદમાં બજો=વર્મે
 ધર્મ વિન આ દેહ-કેવળ કબુલ—ખેટી એ સુધ્ધ
 મીનોષ મથ કાજ સ્વાર્થ ને તજો=વર્મે
 અતપ આખ, ને ખુરશીદ માહા-હર કુળ જગા
 ગાને, તે રખીતમાની સ્થાનને સજો=વર્મે

“ પ્રભુની પ્રભા ”—માશ્ર-રાગ-લાવણી તાલ.

ન્યારી તોરી રચના બનાઇ—ધ્યારી એ અહુરઆલા—મારી તોરી
 આલા બના, તું આલા—મારી તોરી=ન્યારી
 ઝોહોરી, તોરી સ્થાનભરીરી—તેરા હય દરજ્જા રપાળા=અહુરા ।
 સોનેરી જલ વાહ-કયસા—મલાલ વાહ—
 શશન રહા—એ માલા=મારી તોરી
 રંગીલા—રસિલા—મયને માપ લીયા અહુરા—
 એ તેરા સિંગાર—મેરી નયનોસે, એ સખ ખ્યાલા=મારી
 બંદગીની બુલંદી પીલુ.

બજન ધરબાઇ—પ્રુઃ અષોષ સાથ-સમાવી= બજન
 તમ સ્તોત, અહુરના પુરાં પદો-લખ લંપટ લે.બ લાલચથી લલો=
 બરો ધરમની દાનાઇ = બજન

પાક વચનમાં માનવું-બેદ ખરો દીન જાણુ
 ધર્મ સંપટ લાવશે-મઝા મહજબ માન=
 કરો ખ્યાલ મીનોઇનો તમ બાઇ-તમ અહુરા દેશે સુખ છાંધ
 ખરી રીતીમાં સન્માર્થ=ભજન.

ધનુષ્ય ધર બાઇ ધર્મનું-જાણુ સાચનું કર
 બાજીમર તું બનજે-અહુર નામ પર મર
 તુંને આખર જાઉં છે બાઇ-કોઇ સાથ આવે, નહીં કાંઇ
 એવી સહાઇત જગ છાંધ=ભજન

કાળ સંભાળ !—આશાવરી.

એ ઘડી વહી જતી, મોહ, ન લાવો, આસ સત દિપાવો
 અહુર શરણ થાવો-દાદ પામો-કાં લગવો=એ
 નિર્થક મનમે ક્રોધ ન લાવો-વિષારી હાડ ના બનાવો
 અહુર ચરણ પર આજ ધાવો-મીનોઇ મથ અંત દીપાવો=એ
 અહુરાને પોણાયવાની નીશાણુ. બેરવી. દાદરો
 કર અહુરને નમન ! મનરે, ધીરે ! =કર અહુરને
 આતપ પાણી-તેની શાન્તી-ખોરશેઠ માહે-રોશની જાણી
 બાન રાખીને ગણુરે=અહુરને
 ગાવો ગુણી-તેને સઉમાં-લજ્જ લાજે તેને સૌમા
 તેજ મન, તેજ તન-મચુરે=અહુરને

અહુરની આશમાં માન અને જાન છે.

મહારા અહુરની, આશ ધર મન-આશ ધર મન, બહેમન પરમન
 દીધો તેને-ગેતીમા હીરો-છે જરથ્રસ્ત્રા, શીદા આ, તન ધન=મહારા
 આતપમા તેને દીન દીપાવી-મીનો સાથે-કીધા ગણુ ગણુ=મહારા
 નામ લેતાં-ઉગંગ ઉછબે-મહાર મન તન, ધન, ત્યા અર્પણુ=મહારા
 યજ્ઞનો આ મહજબ મોટો-બળતો રાખો હમદીન સૂજનન=મહારા

God Save the King.

તમારી સેવામાં હાજર.

સારતીસ વર્વની ત્રીશયાસ પામેલી. પુરાણી પારસી
પહેલો ખુદ જાને જાહેર ચોખ્ખું સુગંધીદાર
મલખારી સુખડ ખરીદી લાવનાર વેપારી.

આતસના પવીત્ર કેમલા ઉપર ચોખ્ખું ખુશખોદાર
સુખડ ખાતવું હોય તો, એકવાર અમારે ત્યાંથી ખરીદી
કરીને અજમાયશ કરી જોવી.

સંખ્યાબંધ વેપારીઓ તેમજ આખાં હિંદુસ્તાનનાં
ધણાક પારસી ધરમ ખાતાઓ તથા અગીઆરી
અને દરેમેહુરોને અમે સુખડ પુર પાડીએ છીએ,
એજ અમારા માલની જામીનગીરી છે.

અરદેશર કા. ભરૂચાની કુા

૨૦૨ હોરાજનર કોટ સુખડ.

તેલકિત નંબર ૪૮૦૧.

તારનું સરનામું
Sandaldepo
BOMBAY.

THE PREMIER SHARE AGENCY

BROKERS, JOBBERS

AND

Advising Counsels,

IN

ALL KINDS OF SHARE

AND

GOVERNMENT PAPERS

NEW MOOS BUILDINGS, TRAM

TERMINUS, GRANT ROAD,

BOMBAY.

જુની દેસાઈની કુંઠ

તમેને કોઈની જાતની
કોઈની દીઝાઈનની રંગ ઝેરંગી
તમામ વેલાયતી જેવીજ

ચુંદરી

છપાવવી હોય તો અમારી સલાહ લેજો
ગરમ, સુતરાઉ, રેશમી કાપડ ઘોઈ, તેમજ
દેશદાર, રંગોમાં રંગી આપીશું.

જુની દેસાઈ કુંઠ

ધોળી તસાવ
નવાં આતપખેહુરાંમ સાંમે, મુખ્ય.

